

DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Oleg Sternioală
Judecătorii – Iurie Bejenaru, Mariana Pitic,
Nicolae Craiu, Valeriu Doagă,

examinând recursul declarat de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea depusă de lichidatorul întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 21 din Chișinău, în procedura falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc împotriva Liubei Cozmulici și Gheorghe Cozmulici cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei în sumă de 1272,46 de lei,

c o n s t a t ă

La 06 februarie 2017, societatea pe acțiuni „Termoelectrica” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 21 din Chișinău (denumirea prescurtată ÎMGFL nr. 21).

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 14 februarie 2017, a admis spre examinarea cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica”, a aplicat măsuri de asigurare în vederea prevenirii modificării stării bunurilor debitorului în perioada de până la intentarea procedurii de insolvabilitate și a desemnat în calitate de administrator provizoriu al ÎMGFL nr. 21, administratorul autorizat Igor Purcel.

Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 03 aprilie 2017, a admis cererea introductivă a creditorului SA „Termoelectrica”; a constatat insolvabilitatea debitorului ÎMGFL nr. 21 și a inițiat procedura de insolvabilitate față de ÎMGFL nr.21, desemnând în funcția de administrator al procesului de insolvabilitate, administratorul autorizat Igor Purcel.

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 07 iulie 2017, a confirmat hotărârea adunării creditorilor ÎMGFL nr. 21 din 07 iunie 2017; a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului debitorului ÎMGFL nr. 21 și distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea debitorului, desemnând în funcția de lichidator administratorul autorizat Igor Sacaliuc.

La 13 septembrie 2017, lichidatorul ÎMGFL nr. 21, administratorul autorizat Igor Sacaliuc a depus cerere cu privire la validarea popririi instituită față de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici prin somația din 07 septembrie 2017, solicitând validarea

popririi în sumă de 1 272,46 de lei, cu încasarea acesteia în mod solidar de la Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici în beneficiul ÎMGFL nr. 21 (f.d. 2-4).

În motivarea cererii de validare a popririi, lichidatorul a menționat că, terții popriți Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici sunt proprietarii apartamentuluiXXXXX. Astfel, în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr.21 pe numele Liubei Cozmulici și Gheorghe Cozmulici, prima le-a prestat servicii locativ-comunale, iar ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi. Însă, conform informației privind situația despre achitarea serviciilor comunale (deservire bloc locativ, transportare deșeuri, deservire echipament tehnic, radio, antena TV și energie electrică scară), cu situația la 01 iulie 2017, Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici au acumulat o datorie în mărime de 1272,46 lei la plata serviciilor locativ-comunale prestate.

Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 18 decembrie 2017 (f.d. 22, 23-25 recto-verso), a admis cererea de validare a popririi înaintată de lichidatorul ÎMGFL nr.21, în procedura falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc; a validat poprirea și a încasat de la terții popriți Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici în beneficiul ÎMGFL nr. 21 datoria în mărime de 1 272,46 de lei.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de insolabilitate a invocat prevederile art. 9 alin. (1), 512 alin. (1), 513 alin. (1), 514 și 572 din Codul civil, art. 10, 11, 126 din Legea insolabilității, art. 25 alin. (1)-(5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 37 alin. (3), 51 alin. (4) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, pct. 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la /reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Referitor la circumstanțele cauzei, instanța inferioară a conchis că, suportul probator administrat și cercetat atestă cu certitudine faptul că Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici nu și-au executat obligațiile pecuniare față de ÎMGFL nr. 21 în sumă totală de 1 272,46 de lei, circumstanță care certifică temeinicia cererii de validare a popririi.

La 12 februarie 2018, Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici au declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de insolabilitate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de validare a popririi și desființarea popririi (f.d. 29-30).

În motivarea recursului invocă faptul că, instanța de insolabilitate a încălcat și aplicat eronat normele de drept procedural, precum și nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În acest sens, recurenții menționează că, instanța inferioară eronat a conchis existența datoriei la plata serviciilor comunale, deoarece au achitat plata pentru serviciile comunale conform ordinelor de încasare a numerarului eliberate de INFOCOM. Mai mult decât atât, la caz nu este clar din neachitarea cărui serviciu s-a format datoria, deoarece serviciul radio și antena TV nu sunt prestate mai mult de 15 ani.

La fel, relevă că, suma popririi înființată prin somația lichidatorului este mai mică decât suma indicată în cererea de validare a popririi și cu titlu de consecință încasată de instanța de insolabilitate.

Susțin recurenții că, este incert de ce datoria a fost încasată doar de la Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici, or, în acest apartament locuiesc și alte persoane – Eugeniu Cozmulici și Carolina Mocanu, care la fel au beneficiat de presupusele servicii comunale prestate de debitorul insolubil.

Ab initio, Colegiul decelează că, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Dispozițiile articolului 356 din Codul de procedură civilă statuează că, cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolabilității.

Conform prevederilor art. 8 alin.(1) și (3) din Legea insolabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege. Recursul va fi judecat în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Coroborând dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității cu art. 111 alin.(3) din Codul de procedură civilă și regulile de declarare a recursului consemnate în Capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs consideră că, în speță, termenul de demarare a căii de atac începe să curgă în ziua imediat următoare datei comunicării încheierii judecătorești.

Prin urmare, Colegiul consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării actului de dispoziție recurat, însă, acesta a fost expediat participanților la proces prin scrisoarea de comunicare a actului de procedură cu numărul de ieșire 137 din 27 decembrie 2017 (f.d. 26), iar cererea de recurs a fost depusă la 12 februarie 2018, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe prima filă a cererii de recurs (f.d. 29).

În conformitate cu dispozițiile art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, [completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolabilității din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție](#) consideră că recursul declarat de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici urmează a fi admis, casată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, din motivele expuse infra.

Conform art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs;

Materialele cauzei atestă că, prin încheierea din 07 iulie 2017 Curtea de Apel Chișinău a confirmat hotărârea adunării creditorilor ÎMGFL nr. 21 din 07 iunie 2017; a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului debitorului ÎMGFL nr. 21 și distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea debitorului, desemnând în funcția de lichidator administratorul autorizat Igor Sacaliuc.

Succesiv, prin somația cu numărul de ieșire 307 din 03 august 2017, lichidatorul ÎMGFL nr. 21, administratorul autorizat Igor Sacaliuc a înființat poprirea față de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici, comunicându-le obligația de a achita la contul de acumulare a ÎMGFL nr. 21 suma datorată la serviciile locativ-comunale, care în aprilie 2017 constituie 1 195,16 lei, în termen de 5 zile de la data comunicării popririi.

La 13 septembrie 2017, lichidatorul ÎMGFL nr. 21, administratorul autorizat Igor Sacaliuc a depus cerere cu privire la validarea popririi înființată față de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici prin somația din 07 septembrie 2017, solicitând validarea popririi în sumă de 1 272,46 de lei, cu încasarea acesteia în mod solidar de la Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici în beneficiul ÎMGFL nr. 21 (f.d. 2-4).

Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 18 decembrie 2017 (f.d. 22, 23-25 recto-verso), a admis cererea de validare a popririi înaintată de lichidatorul ÎMGFL nr.21, în procedura falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc; a validat poprirea și a încasat de la terții popriți Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici în beneficiul ÎMGFL nr. 21 datoria în mărime de 1 272,46 de lei.

Verificând legalitatea actului de dispoziție recurat, prin prisma argumentelor expuse în cererea de recurs, [completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție](#) conchide că acesta a fost emis cu încălcarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, precum și cu neelucidarea multiaspectuală a circumstanțelor cauzei.

În debutul analizei legalității și temeiniciei hotărârii instanței de insolvență, Colegiul considera necesar de a evidenția faptul că speța dedusă judecării este guvernată de prevederile art. 126 din Legea insolvenței.

Astfel, conform alin. (1) al acestui articol, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sînt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Alineatul (2) al aceluiași articol consemnează că, poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului.

Aderent, alin. (3) prescrie că, prin somație se va pune în vedere terțului, care devine, potrivit alin. (1), terț poprit, interdicția de a plăti fără acordul administratorului insolvenței/ lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarîndu-le indisponibilizate. De la data comunicării somației de înființare a popririi și pînă la achitarea integrală a obligațiilor, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, terțul poprit nu

va face nicio altă plată sau operațiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate. Orice operațiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somației de înființare a popririi este nulă. Când se popresc sume cu scadențe succesive, indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadență, ci și asupra celor exigibile în viitor. Indisponibilizarea se întinde și asupra fructelor civile ale creanței poprite, și asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înființarea popririi.

Conform alin. (9) și (11), dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvenței/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvență în vederea validării popririi. Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvență va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sînt datorate periodic, poprirea se validează atît pentru sumele ajunse la scadență, cît și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data cînd sumele devin scadente.

Așadar, sensul autentic al dispoziției art. 126 din Legea insolvenței, determinat din perspectiva interpretării logico-gramaticale și sistemice a textului legal, denotă faptul că poprirea este o procedură în care debitorul poate urmări sumele de bani sau bunurile ce-i sunt datorate sau deținute de o terță persoană. Deci, urmării silite prin poprire sunt supuse mijloacele bănești care sunt datorate debitorului în temeiul unor raporturi juridice existente.

Prin urmare, poprirea urmează a fi probată în condițiile prevăzute unei proceduri contencioase în cadrul căreia debitorul insolvent trebuie să facă dovada existenței creanței pe care o are împotriva terțului poprit, deoarece poprirea în sine are drept scop valorificarea masei debitoare întru onorarea obligațiilor de plată.

Astfel, debitorul insolvent urmează să demonstreze faptul că pretinsa creanță întrunește trei condiții cumulative, să fie *certă*, adică fermă și să nu trezească dubii; *lichidă* – să fie într-un quantum determinat; și *exigibilă*, adică ajunsă la scadență.

În această ordine de idei, ținând cont de specificul obiectului acțiunii în cauză și analizând memoriul conținut în hotărârea instanței de insolvență în coraport cu suportul probator prezent la materialele cauzei, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de insolvență nu a elucidat circumstanțele importante ale cauzei, iar aprecierea dată probelor fiind una arbitrară.

La caz, este notabil că, în urma studierii procesului-verbal al ședinței de judecată din 18 decembrie 2017 (f.d. 20-21) în cadrul căreia s-a examinat cererea lichidatorului ÎMGFL nr. 21, în procedura falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc cu privire la validarea popririi înființată față de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici, se constată faptul că instanța de insolvență nu a supus cercetării și verificării în cadrul cercetării judecătorești suportul probator prezent la dosar.

Or, nu poate fi acceptată simpla consemnare a fazei procesuale în procesul-verbal al ședinței de judecată fără a supune înscrisurile unei cercetări prin citirea acestora în ședință de judecată, prezentarea acestora participanților la proces și reprezentanților, cu consemnarea acestui act de procedură în procesul-verbal al ședinței de judecată. La caz, articolul 274 din Codul de procedură civilă stabilește exhaustiv în alin. (2) lit. i) că, în

procesul-verbal al ședinței se indică faptul că s-a dat citire înscrisurilor, datele examinării la fața locului a probelor materiale, că s-au ascultat și vizionat înregistrările audio-video.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază ca fiind lipsită de substanță constatarea instanței de insolvență precum că „... din actele contabile a ÎMGFL nr. 21 se atestă existența datoriei Liubei Cozmulici și Gheorghe Cozmulici față de ÎMGFL nr.21 în valoare de 1 272, 46 lei ... și că probele invocate supra atestă cu certitudine faptul că Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici nu și-au executat obligațiile pecuniare față de ÎMGFL nr. 21, fapt ce confirmă temeinicia cererii de validare a popririi ...”.

Colegiul vădește că, instanța de insolvență nu se poate expune asupra existenței datoriei terților popriți Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici față de ÎMGFL nr. 21 în valoare de 1 272, 46 lei, fără a cerceta probe pertinente și concludente administrate de lichidatorul debitorului insolvent, ce ar confirma această datorie și faptul că ea este certă, lichidă și exigibilă.

Instanța de recurs opinează că, prin prisma principiului nemijlocirii și oralității dezbaterilor judiciare consemnat la articolul 25 din Codul de procedură civilă, instanța inferioară trebuia să cerceteze direct și nemijlocit înscrisurile prezente la materialele cauzei. Totodată, cu titlu de consecință, instanța de insolvență avea obligația pozitivă de a emite hotărârea judecătorească numai în temeiul probelor cercetate și verificate în ședință de judecată, precum și a circumstanțelor constatate strict în baza acestor probe.

Astfel, ipoteza relevată și faptul că instanța inferioară nu a cercetat suportul probator prezent la materialele cauzei, scoate în evidență caracterul reprehensibil al concluziei instanței de insolvență cu privire la faptul că „... probele invocate supra atestă cu certitudine faptul că Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici nu și-au executat obligațiile pecuniare față de ÎMGFL nr. 21”.

În altă ordine de idei, Colegiul desprinde că, în speță, nu au fost administrate și cercetate probe întru confirmarea caracterului cert, lichid și exigibil al creanței ÎMGFL nr. 21 față de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici.

La acest capitol este remarcabil că „Informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către locatarul Cozmulici L.V., domiciliat pe adresa: XXXXX pentru perioada ianuarie 2014 – iulie 2017” conține date incomplete cu privire la achitarea serviciilor locativ-comunale de către locatarul Gheorghe Cozmulici. Or, conform acestei Informații, la începutul perioadei monitorizate – ianuarie 2014, locatarul Gheorghe Cozmulici deja avea acumulate datorii în sumă de 1 195,16 lei la plata serviciilor comunale. Însă, distinct caracterului său, acest înscris nu înserează informații ce ar certifica indubitabil perioada pentru care s-au format aceste datorii și suma datoriei pentru fiecare perioadă în parte.

Deci, proba administrată de lichidatorul ÎMGFL nr. 21 denotă lipsa unui element constitutiv al instituției popririi, și anume lipsa caracterului *cert* al creanței. Prin urmare, se deduce că, în speță, instanța de insolvență nu a verificat probele administrate de lichidatorul ÎMGFL nr. 21 întru elucidarea multiaspectuală a circumstanțelor faptice ale cauzei.

Deopotrivă, Colegiul apreciază ca fiind juste alegațiile recurenților cu privire la faptul că suma popririi înființată prin somația lichidatorului este mai mică decât suma indicată în cererea de validare a popririi și cu titlu de consecință validată și încasată de instanța de insolvență.

La capitolul dat, instanța de recurs vădește că, prin somația nr. 307 din 03 august 2017, lichidatorul ÎMGFL nr. 21, în procedura falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc a înființat față de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici poprirea în sumă de 1 195,16 lei (f.d. 5 recto-verso). Iar prin cererea de validare a popririi (f.d. 2-4) a solicitat validarea popririi în sumă de 1 272,46 de lei, adică într-un quantum mai mare decât cea înființată prin somația nr. 307 din 03 august 2017.

Subsecvent, instanța de insolvabilitate, prin hotărârea din 18 decembrie 2017 (f.d.22, 23-25 recto-verso), a validat poprirea ÎMGFL nr. 21, în procedura falimentului și a încasat de la terții popriți Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici în beneficiul acesteia datoria în mărime de 1 272,46 de lei.

La caz, Colegiul constată că memoriul hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 nu certifică faptul că instanța de insolvabilitate a supus examinării chestiunea cu privire la divergența dintre suma popririi înființate și suma popririi înaintate spre validare, precum și nu cuprinde concluzia instanței care în final a format convingerea acesteia de a valida poprirea în sumă de 1 272,46 de lei într-un quantum mai mare decât cea înființată prin somația nr. 307 din 03 august 2017, din moment ce a fost înființată în sumă de doar 1 195,16 lei.

Astfel, se distinge că, examinând chestiunea cu privire la validarea popririi, instanța de insolvabilitate nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei în privința constatării caracterului *lichid* al creanței, or, lichidatorul ÎMGFL nr. 21, în procedura falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc înființând față de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici poprirea în sumă de 1 195,16 lei, a solicitat instanței de insolvabilitate de a valida poprirea într-un quantum mai mare, și anume 1272,46 de lei, care a și fost validată de instanța de insolvabilitate.

Subsecvent, Colegiul apreciază ca fiind pertinentă speței și alegația recurenților precum că, datoria a fost încasată doar de la Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici, pe când în apartament locuiesc și alte persoane – Eugeniu Cozmulici și Carolina Mocanu.

Astfel, instanța de recurs consideră că instanța inferioară nu a stabilit cercul subiecților raportului material litigios și nu și-a motivat soluția de ce a considerat necesar de a încasa datoria la serviciile locativ-comunale pentru apartamentul XXXXX doar de la Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici. Or, conform extrasului din contul personal XXXXX eliberat de către ÎMGFL nr. 21 la 05 septembrie 2017 (f.d. 8), locatari ai apartamentului nominalizat sunt: Liuba Cozmulici, Gheorghe Cozmulici, Eugeniu Cozmulici și Carolina Mocanu.

Corelând ipotezele relevate, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de insolvabilitate nu a verificat probele administrate de lichidatorul ÎMGFL nr. 21 în procedura falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc, prin prisma dispozițiilor art. 126 din Legea insolvabilității în raport cu art. 118 și 130 din Codul de procedură civilă. Astfel, hotărârea recurată fiind apreciată de instanța de recurs ca neîntemeiată, dictată de concluzii nemotivate și care nu cuprinde memoriul care în final a format convingerea instanței de insolvabilitate cu privire la soluția adoptată.

La caz, instanța de recurs învederează că motivarea este un element esențial al hotărârii judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie. Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a

art. 239 din Codul de procedură civilă și art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (*Hirvisaari împotriva Finlande*).

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (*Hiro Balani vs. Spania*).

CtEDO în practica sa constantă a menționat că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 §1 din Convenție, include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (*Artico împotriva Italiei*), acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real ascultate, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina instanței obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța (*Perez împotriva Franței, Van der Hurk împotriva Olandei*).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, punând în pericol dreptul la un proces echitabil (*Kaufland împotriva Belgiei*).

Instanța de recurs notează că, nemotivarea unei hotărâri judecătorești echivalează practic cu soluționarea procesului fără a intra în fondul acțiunii, fapt ce justifică casarea actului de dispoziție recurat, cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

Prin urmare, conținutul hotărârii judecătorești trebuie să cuprindă examinarea chestiunilor în fapt și în drept, dispozițiile legale aplicabile raportului juridic dedus judecății, care în final au format convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată. Astfel, instanța asigurând securitatea juridică ce garantează previzibilitatea atât a conținutului regulii de drept cât și a aplicării sale.

În speță, este evident că constatările instanței de insolvabilitate nu conțin o argumentare clară, bazată pe suportul probator existent la materialele cauzei, din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției emise, astfel încât instanța de recurs fiind în dificultate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea soluției adoptate.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, instanța de insolvabilitate a emis o hotărâre neîntemeiată și nu a elucidat multiaspectual

circumstanțele cauzei, precum și nu a aplicat corect normele de drept ce guvernează raportul juridic litigios, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului declarat de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici, casării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței și art. 445 alin. (1) lit.c), art. 445 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, –

d e c i d e :

A admite recursul declarat de Liuba Cozmulici și Gheorghe Cozmulici împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017.

A casa hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 adoptată în cauza civilă intentată la cererea depusă de lichidatorul întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 21 din Chișinău, în procedura falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc împotriva Liubei Cozmulici și Gheorghe Cozmulici cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei în sumă de 1272,46 de lei.

A trimite cauza civilă intentată la cererea depusă de lichidatorul întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 21 din Chișinău, în procedura falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc împotriva Liubei Cozmulici și Gheorghe Cozmulici cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei în sumă de 1272,46 de lei, spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Valeriu Doagă